






پیش بینی نوموفوبیا بر اساس سبک‌های دلبستگی با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در نوجوانان

دانشجوی دکتری روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
دانشیار، گروه روانشناسی، واحد تنکابن، دانشگاه آزاد اسلامی، تنکابن، ایران
استادیار، گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران
استادیار گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

بنت الهدی کلاه 

جواد خلعتبری* 

افشین صلاحیان 

بیبا نصرالهی 

confuilisa@gmail.com

ایمیل نویسنده مسئول:

پذیرش: ۱۴۰۲/۰۶/۱۳

دریافت: ۱۴۰۱/۱۲/۰۳

فصلنامه علمی پژوهشی
خانواده درمانی کاربردی

شاپا (الکترونیکی) ۲۴۳۰-۲۷۱۷
<http://Aftj.ir>

دوره ۴ | شماره ۳ پیاپی ۱۷ | ۱۴۴-۱۲۵
(مجموعه مقالات حوزه خانواده و فرزند)

نوع مقاله: پژوهشی

به این مقاله به شکل زیر استناد کنید:
درون متن:

(کلاه کج و همکاران، ۱۴۰۲)

در فهرست منابع:

کلاه کج، بنت الهدی، خلعتبری، جواد، صلاحیان، افشین، و نصرالهی، بیبا. (۱۴۰۲). پیش بینی نوموفوبیا بر اساس سبک‌های دلبستگی با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در نوجوانان. *خانواده درمانی کاربردی*. ۱۴۴-۱۲۵.

چکیده

هدف: پژوهش حاضر با هدف پیش بینی نوموفوبیا بر اساس سبک‌های دلبستگی با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در نوجوانان انجام گرفت. **روش پژوهش:** این طرح پژوهش همبستگی و از نوع مدل یابی معادلات ساختاری بود. نمونه پژوهش متشکل از ۵۰۰ نفر از دانش آموزان شاغل به تحصیل در دوره متوسطه دوم در سال تحصیلی ۱۳۹۹-۱۴۰۰ بود که با روش نمونه گیری در دسترس بصورت آنلاین انتخاب شدند. برای اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش از پرسشنامه نوموفوبیا یدلریم و کوریا (۲۰۱۵)، مقیاس دلبستگی بزرگسالان کولینز و رید (۱۹۹۰) و مقیاس احساس تنهایی دیتوماسو و همکاران (۲۰۰۴) استفاده شد. داده‌ها با ضریب همبستگی پیرسون و مدل معادلات ساختاری تحلیل شدند. **یافته‌ها:** یافته‌ها نشان داد مسیرهای مستقیم این پژوهش سبک‌های دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا به جز سبک دلبستگی ایمن ادراک شده بر نوموفوبیا معنادار شدند. همچنین نتایج تحلیل عامل تاییدی اصلاح شده نشان می‌دهد ($F=0/626, P=0/001$) همچنین نتایج حاکی از برازش خوب مدل اندازه گیری با داده‌هاست؛ و تمامی متغیرهای مشاهده شده دارای بار عاملی بالاتر از ۰/۳ بودند. در بخش دیگر نتایج مربوط به مسیرهای مستقیم، سبک‌های دلبستگی بر احساس تنهایی معنادار شدند. همچنین تمامی مسیرهای غیرمستقیم سبک‌های دلبستگی از طریق نقش واسطه‌ای احساس تنهایی بر نوموفوبیا معنادار بود. همچنین یافته‌ها نشان می‌دهد سبک‌های دلبستگی و احساس تنهایی می‌توانند ۵۴ درصد از تغییرات نوموفوبیا را پیش بینی می‌کند ضریب تعیین متغیر احساس تنهایی برابر ۳۸ درصد در حد متوسط تا قوی می‌باشد. **نتیجه‌گیری:** لذا متغیرهای سبک‌های دلبستگی ادراک شده پیش بینی کننده‌های نوموفوبیا در نوجوانان می‌باشند.

کلیدواژه‌ها: سبک‌های دلبستگی، احساس تنهایی، نوموفوبیا، نوجوانان.

مقدمه

با توجه به پیشرفت روز افزون فناوری، تلفن‌های همراه هوشمند یکی از پرکارترین وسیله‌های ارتباطی جهان امروز است و سبک زندگی بشر را تحت تأثیر خود قرار داده است و به ابزاری ضروری تبدیل شده‌اند (پارساکیا، رستمی و سعادت، ۲۰۲۳). این ابزار ارتباطی با فراهم آوردن امکانات چند رسانه‌ای همچون قابل برنامه ریزی بودن اطلاعات، انتخابی بودن پذیرش ارتباطات و ارتباط با دوستان و اعضاء خانواده جست و جو در اینترنت و اشتراک اطلاعات خود با دیگران، دسترسی به طیف گسترده‌ای از برنامه‌ها و اطلاعات، افزایش سرعت در فرایند آموزش، استفاده‌های چند منظوره رسانه‌ای، گوش دادن به رادیو، نمایش فیلم، گوش دادن به موسیقی، ورود به جهان اینترنت و اطلاع از آخرین رویدادهای جهان از طریق دنیای بدون مرز مورد استفاده قرار گیرد (پارساکیا و همکاران، ۲۰۲۳؛ یانگ و همکاران، ۲۰۱۷). بنابراین، دسترسی به تلفن‌های همراه هوشمند در سراسر جهان در حال افزایش است (ناتان و زیتزر، ۲۰۱۸) و استفاده از آن به ویژه در میان نوجوانان و جوانان در جهان رایج می‌باشد (پارساکیا و همکاران، ۲۰۲۳).

در طی دهه گذشته، تلفن‌های همراه فراگیرترین دستگاه‌های همراه شده‌اند و براساس اتحادیه بین المللی ارتباطات از راه دور، بیش از ۷ میلیارد اشتراک تلفن همراه در پایان سال ۲۰۱۵ وجود داشته و مرتباً این گوشی‌های هوشمند با ویژگی‌های پیشرفته در حال تغییر و ارتقاء هستند. همان گونه که قابلیت و عملکرد تلفن‌های همراه در حال افزایش است، مشکلات مربوط به تلفن‌های همراه و اثرات منفی آن‌ها بر روی افراد نیز این چنین است (موک و همکاران، ۲۰۱۶). در نتیجه محققان مشکلات مختلفی را که ناشی از استفاده از موبایل است را بررسی کرده‌اند از جمله استفاده بیش از حد از تلفن‌های همراه (یلدیریم و کوریا، ۲۰۱۵) یا وابستگی‌های تلفن همراه، اعتیاد به اینترنت (هنگ و همکاران، ۲۰۱۲) و به تازگی یک مشکل دیگر به نام نوموفوبیا، توجه برخی محققان را به خود جلب کرده است. نوموفوبیا یا بی موبایل هراسی یک مشکل نسبتاً جدیدی و ترس مدرن از عدم توانایی برقراری ارتباط و دسترسی به اطلاعات از طریق تلفن همراه، تبلت و یا اینترنت است و اصطلاحی است که به مجموعه‌ای از رفتارها یا نشانه‌های مرتبط با استفاده از تلفن‌های همراه هوشمند اشاره دارد (می و همکاران، ۲۰۱۸).

فرد مبتلا به نوموفوبیا اگر تلفنش به هنگام گفتگو با دوستان و نزدیکان قطع شود و یا تماس خود را از دست بدهد و یا زمانی که باتری آن تمام شده و یا رو به اتمام باشد بیش از حد مضطرب می‌شود؛ این ترس همچنین می‌تواند ناشی از مفقود شدن و ترس از عدم دسترسی به اطلاعات که غالباً با حس ناکامی شدیدی در فرد توأم است، تلفن همراه شود (کینگ، والنکا و ناردی، ۲۰۱۰). بنابراین نوموفوبیا از احساس عدم توانایی برقراری ارتباط و دریافت و ارسال تماس تلفنی و پیام متنی، قطع ارتباط با اینترنت و عدم دسترسی به سایت‌های شبکه‌های اجتماعی و بطور کلی عدم دسترسی آنلاین به اطلاعات ناشی می‌شود (یلدیریم و کوریا، ۲۰۱۵). با توجه به اینکه نوموفوبیا یک بیماری جسمانی نیست و شامل جنبه‌های روانی، اجتماعی و فرهنگی نیز می‌باشد (کینگ و همکاران، ۲۰۱۳)، بنابراین عوامل متعددی در ایجاد این اختلال نقش دارند، یکی از عواملی که می‌تواند بر نوموفوبیا نقش داشته باشد، دلبستگی می‌باشد (آرپاچی و همکاران، ۲۰۱۷) که عبارت است از: پیوند عاطفی عمیق که با افراد خاصی در زندگی خود برقرار می‌کنیم، به طوری که باعث می‌شود وقتی با آنها تعامل می‌کنیم احساس نشاط و شغف کرده و به هنگام

استرس از اینکه آنها را در کنار خود داریم احساس آرامش کنیم. نوباوگان در پایان سال اول زندگی، به افراد آشنایی که نیازهای جسمانی آنها را برآورده کرده‌اند، دلبسته می‌شوند. به طور کلی دلبستگی را می‌توان جوّ هیجانی حاکم بر روابط کودک با مراقبش تعریف کرد. اینکه کودک مراقب خود را که معمولاً مادر اوست، می‌جوید و به او می‌چسبید مؤید وجود دلبستگی میان آنها است. و بطور کلی دلبستگی اشاره دارد به اینکه، درک خود از ارزش شخصی از عشق و مراقبت از دیگران و در دسترس بودن و آگاهی دیگران نسبت به نیازهای خود را در بر می‌گیرد (بالبی، ۱۹۸۲ به نقل از فول وود و همکاران، ۲۰۱۷). افرادی که از نظر عاطفی وابستگی بیشتری دارند و در روابط بیشتر تمایل به روابط صمیمانه دارند و وقتی دسترسی به تلفن‌های همراه خود ندارند، سطح ترس یا ناراحتی بیشتری از خود نشان می‌دهند. ارتباط و تعاملات ناشناس در رسانه‌های اجتماعی می‌تواند احساس انزوای اجتماعی را برای افراد دارای دلبستگی نایمن را کاهش دهد. (موستی، ترون و شیمنتی، ۲۰۱۸).

تحقیقات نشان دادند افراد با دلبستگی ایمن تمایل دارند که روابط نزدیک و صمیمی با دیگران و گروه‌های اجتماعی ایجاد می‌کنند و بنابراین احساس تنهایی کمتری نسبت به افراد نایمن دارند اما در دلبستگی دوسوگرا که از احساس طرد شدن و دوست داشتنی بودن توسط مراقبین ناشی می‌شود، باعث می‌گردد که افراد مفهوم خود منفی، اضطراب، خودکارآمدی کم و عدم اعتماد به دیگران را ایجاد کنند و لذا احساسات منفی افراد موجب می‌شود که روابط شما با دیگران را منفی تفسیر کنند و در نهایت باعث احساس تنهایی می‌شود. (آکدوگان، ۲۰۱۷). از متغیرهای دیگری که می‌تواند در ارتباط با پدیده نوموفوبیا، سبک‌های دلبستگی و ادراک شده قرار گیرد، احساس تنهایی می‌باشد که در سال‌های اخیر نیز توجه متخصصان و پژوهشگران را به خود جلب کرده است. تنها بودن به معنای "منزوی بودن" نیست زیرا تا حدودی مبتنی بر ادراک فردی است (پرلمن، پپلاو و گلدستون، ۱۹۸۴). بنابراین احساس تنهایی نوعی هیجان منفی است که از تفاوت بین سطح تعاملات اجتماعی موجود و مورد انتظار ایجاد می‌شود. احساس تنهایی صرف نبودن در جمع یا تنها بودن فیزیکی نیست، بلکه روابط اجتماعی تجربه شده و سطح پایین رضایت در مقابل انتظار رضایت مطلوب از این روابط می‌تواند پایه ایجاد احساس تنهایی باشد (تمل و آنالای، ۲۰۱۸).

تاکنون (۲۰۰۹) احساس تنهایی را عاملی برای روی آوردن به استفاده از تلفن همراه می‌دانند و بیان می‌کنند که افراد تنها سعی دارند از طریق فضاهای مجازی و تماس‌های تلفنی مکرر از احساس تنهایی خود بکاهند، به عبارت دیگر افرادی که احساس تنهایی می‌کنند برای پر کردن خلأ عاطفی و اجتناب از هیجانات منفی به سمت ارتباطی روی می‌آورند که چهره به چهره نیست و با امکاناتی که فناوری اطلاعات و گوشی‌های تلفن همراه در اختیار آنان قرار می‌دهند به این هیجانات منفی پاسخ می‌دهند (نقل از یانگ، همکاران، ۲۰۲۰). در زمان کنونی تلفن همراه، دیگر یک وسیله ارتباطی ساده و صرفاً برای گفت و گوی تلفنی نیست بلکه وسیله‌ای با مجموعه‌ای از امکانات است که هر یک دنیای تازه‌ای را پیش روی کاربران باز می‌کند و ده‌ها راه جدید را برای گونه‌های مختلف ارتباطی نظیر اتصال به شبکه‌های اجتماعی و اینترنت را به همراه دارد (پارساکیا و همکاران، ۲۰۲۳). علی‌رغم مزیت‌هایی که پیشرفت تکنولوژی جدید به زندگی ما داده است، شاهد استفاده مشکل‌ساز در تکنولوژی هستیم که اثرات منفی روی بعضی از مردم داشته است (آلوارز-کابرا و همکاران، ۲۰۲۱). تأثیر روان‌شناختی استفاده از فن‌آوری‌های جدید بر روی افراد، گروه‌ها و جامعه به طور کلی به تغییرات در رفتار و عادات مرتبط است و باید مطالعات

بیشتری به منظور درک اثرات تعاملی و روابط صورت گیرد (پارساکیا و همکاران، ۲۰۲۳؛ یلدریم، سامر و ادنان، ۲۰۱۵). اگرچه تحقیقات پیرامون مشکلات تلفن‌های همراه نشان از افزایش علاقه کاربران، نوجوان گوشی‌های همراه دارد. با این حال تحقیقات نوموفوبیا کمیاب بوده است (کینگ و همکاران، ۲۰۱۴). بنابراین با روشن شدن اهمیت متغیرهای درگیر در استفاده نادرست از این تکنولوژی جدید و همه گیر به خوبی روشن شده است که این مسئله باید به خصوص در قشر نوجوان بیشتر بررسی شود و پژوهش‌ها باید در روشن تر شدن وجوه ارتباطی این متغیرها بکوشند. این پژوهش نیز به سهم خود رابطه بین سبک‌های دل‌بستگی را با نوموفوبیا و نقش میانجی احساس تنهایی در نوجوانان را مورد بررسی قرار می‌دهد. در واقع این پژوهش مسئله این بود:

۱. آیا سبک‌های دل‌بستگی بر نوموفوبیا تاثیرگذار است و احساس تنهایی می‌تواند به عنوان متغیر میانجی در این رابطه نقش ایفا می‌کند؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر گرد آوری داده‌ها، توصیفی از نوع همبستگی می‌باشد و از نظر هدف پژوهش کاربردی محسوب می‌شود و از آنجایی که به دنبال بررسی برازش مدل ساختاری با داده‌های تجربی است، در راستای انجام آن از روش مدل سازی معادلات ساختاری و تحلیل مسیر استفاده شد. جامعه آماری این پژوهش را دانش آموزان متوسطه دوم شهر کاشان شاغل به تحصیل در سال ۱۴۰۰-۱۳۹۹ تشکیل دادند. برای تخمین حجم نمونه لازم و افزایش برآورد روابط میان متغیرها از فرمول نمونه گیری کوهن (۱۹۹۲) استفاده شد که در مدل‌های معادلات ساختاری و حداقل مربعات جزئی به کار گرفته می‌شود. حسابگر آنلاین این فرمول که با توجه به تعداد متغیرهای مشاهده شده و پنهان در مدل، اندازه اثر پیش بینی شده و احتمال مورد نظر و سطوح توان آماری حجم نمونه را محاسبه می‌کند (سوپر، ۲۰۲۱) حداقل ۲۰۰ نمونه را پیشنهاد کرد. به منظور اطمینان بیشتر حجم نمونه ۵۰۰ نفر در نظر گرفته شد که از کفایت لازم برخوردار باشد. با توجه به شرایط حاکم بر جامعه و بیماری همه گیر کووید-۱۹، در زمان انجام پژوهش، برای انتخاب نمونه از روش نمونه برداری در دسترس استفاده شد. سپس لینک پرسشنامه در اختیار دانش آموزان قرار داده شد و به شرکت کنندگان توضیحات لازم در خصوص سیر پژوهش ارائه و تاکید شد روند و ثبت گزارش اطلاعات محرمانه می‌باشد اطلاعات به صورت فردی تحلیل نمی‌شوند. در نهایت با اخذ رضایت از شرکت کنندگان درخواست شد که با نهایت دقت به سؤالات پاسخ دهند، پس از اینکه پرسشنامه تکمیل شد و جمع آوری داده‌ها متوقف شد. سپس افرادی که شرایط ورود به پژوهش را نداشتند (عدم دسترسی به تلفن همراه بصورت شخصی و تک والد بودن) در نهایت ۵۰۰ آزمودنی مورد تحلیل قرار گرفتند.

ابزار پژوهش

۱. پرسشنامه نوموفوبیا. پرسشنامه نوموفوبیا (NMP-Q) در سال ۲۰۱۵، توسط یلدریم و کوریا با هدف کمک به ادبیات تحقیق نوموفوبیا و شناسایی و توصیف ابعاد آن و نیز توسعه و ترویج پرسشنامه‌ای برای سنجش نوموفوبیا ساخته شد و در ایران توسط آزادمنش ترجمه شده است. در نتیجه پژوهش یلدریم و

کوريا دو مرحله اکتشافی و ترکیبی متوالی طراحی شد. مرحله اول شناسایی کیفی نوموفوبیا بود که از طریق مصاحبه‌های نیمه ساختار یافته با ۹ نفر از دانشجویان مقطع کارشناسی در دانشگاه میدوسترن در ایالات متحده به دست آمد و در نتیجه این مرحله چهار بعد از ابعاد نوموفوبیا شناسایی شدند: عدم توانایی برقراری ارتباط، از دست دادن ارتباط، عدم دسترسی به اطلاعات و دست کشیدن از راحتی و آسایشی خود. سپس یافته‌های کیفی از این شناسایی اولیه در پرسشنامه ۲۰ سوالی نوموفوبیا مورد استفاده قرار گرفت. در مرحله دوم، مطالعات پرسشنامه نوموفوبیا با نمونه‌های بیش از ۳۰۱ دانشجوی در مقطع کارشناسی اعتباریابی شد که تحلیل عاملی اکتشافی چهار عامل ساختاری را برای پرسشنامه نوموفوبیا نشان داد که با ابعاد نوموفوبیا مرتبط بودند. این پرسشنامه نیز نشان داد که نمرات معتبر و پایایی ایجاد می‌کند در نتیجه می‌تواند برای ارزیابی شدت نوموفوبیا مورد استفاده قرار بگیرد. این پرسشنامه شامل چهار زیرمقیاس و ۲۰ سؤال است که با استفاده از مقیاس لیکرت ۷ درجه‌ای از ۱ «کاملاً مخالف» تا ۷ «بسیار موافق» در موارد شدید درجه بندی می‌شود (یلدریم و کوریا، ۲۰۱۵). سؤالات ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵ مربوط به زیر مقیاس عدم توانایی برقراری ارتباط، سؤالات ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ زیر مقیاس از دست دادن ارتباط، سؤالات ۵، ۶، ۷، ۸، ۹ زیر مقیاس از دست دادن راحتی و آسایش سؤالات ۱، ۲، ۳، ۴ مربوط به زیرمقیاس عدم دسترسی به اطلاعات است. مجموع نمرات کل با جمع‌بندی پاسخ به هر سؤال محاسبه می‌شوند که در نتیجه از ۲۰ تا ۱۴۰ نمره گذاری می‌شوند که نمره ۲۰ و کمتر نشانه عدم وجود نوموفوبیا، نمره بیشتر از ۲۰ و کمتر از ۶۰ نوموفوبیای خفیف، نمره مساوی و بزرگتر از ۶۰ و کمتر از ۱۰۰ مربوط به نوموفوبیای متوسط و نمره مساوی یا بزرگتر از ۱۰۰ مربوط به نوموفوبیای شدید است (یلدریم و کوریا، ۲۰۱۵). یلدریم و کوریا (۲۰۱۵)، ضریب آلفای کرونباخ را برای مقیاس و زیر مقیاس‌های ذکر شده به ترتیب ۰/۹۴۵، ۰/۹۳۹، ۰/۸۷۴، ۰/۸۲۷ و ۰/۸۱۴ عنوان کردند که نشان دهنده ثبات درونی خوبی است. و به منظور بررسی روایی همگرا بین پرسشنامه نوموفوبیا و پرسشنامه نقش تلفن همراه (والش و همکاران ۲۰۱۰) همبستگی مثبت یافتند (یلدریم و کوریا، ۲۰۱۵). در تحقیق سیاح، قدمی و آزادی (۱۳۹۶) روایی صوری و محتوایی و سازه‌ای این ابزار توسط اساتید مورد تأیید قرار گرفته و پایایی آن با روش آلفای کرونباخ برای برای هر کدام از زیرمقیاس‌ها بالاتر از ۰/۷۰ گزارش شد (سیاح، قدمی و آزادی، ۱۳۹۶). همچنین پایایی پرسشنامه نوموفوبیا و مؤلفه‌های عدم دسترسی به اطلاعات، از دست دادن راحتی و آسایش، عدم توانایی برقراری ارتباط و از دست دادن ارتباط از طریق ضریب آلفای کرونباخ محاسبه و میزان پایایی به ترتیب ۰/۷۰، ۰/۸۱، ۰/۸۹، ۰/۷۴ و ۰/۸۲ به دست آمد.

۲. مقیاس دلبستگی بزرگسالان کولینز و رید. این مقیاس در سال ۱۹۹۰ توسط کولینز و رید تهیه شد، مقیاس دارای ۱۸ عبارت است که پاسخ دهندگان در یک مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای میزان موافقت یا مخالفت خود با هر یک از عبارات را بیان می‌کنند. هر یک از زیر مقیاسها دارای ۶ عبارت است. سؤالات ۱، ۶، ۸، ۱۲، ۱۳، ۱۷ دلبستگی ایمن را می‌سنجد. سؤالات ۲، ۵، ۷، ۱۴، ۱۶، ۱۸ دلبستگی اجتنابی را مورد ارزیابی قرار می‌دهد و سرانجام سؤالات ۳، ۴، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۵ دلبستگی دو سوگرا/اضطرابی را می‌سنجد (کولینز و رید، نقل از پاکدامن، ۱۳۸۰). ضریب پایایی بازآزمایی این آزمون برای هر یک از سه زیر مقیاس ایمن، اجتنابی و دو سوگرا به ترتیب ۰/۸۶، ۰/۸۱ و ۰/۸۲ گزارش شده است (کولینز و رید، ۱۹۹۰). در ایران نیز میزان قابلیت اعتماد با استفاده از روش آزمون - آزمون مجدد به صورت همبستگی بین دو اجرا

بر روی نمونه‌ای بر روی نمونه دانش آموزان دبیرستان با حجم ۱۰۰ نفر آزمودنی با فاصله زمانی یک ماه از یکدیگر انجام شد و این آزمون در سطح ۹۵٪ قابل اعتماد است (حمیدی، ۱۳۸۶). در این پژوهش ضریب پایایی پرسشنامه سبک‌های دلبستگی ایمن، نایمن-اجتنابی و نایمن-دوسوگرا از طریق ضریب آلفای کرونباخ محاسبه و میزان پایایی به ترتیب ۰/۷۶، ۰/۷۹ و ۰/۷۴ به دست آمد.

۳. مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان. مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان (SELSA-S) توسط دی ماتسو، برانن و بست (۲۰۰۴)، به منظور فراهم کردن رویکرد چندگانه برای سنجش تنهایی ساخته شد این پرسشنامه شامل ۱۴ سؤال و ۳ زیرمقیاس است سؤالات ۳، ۶، ۸، ۱۰ مربوط به تنهایی رمانتیک سؤالات ۱، ۵، ۹، ۱۲، ۱۳ مربوط به زیر مقیاس تنهایی خانوادگی و سؤالات ۲، ۴، ۷، ۱۱، ۱۴ مربوط به زیر مقیاس تنهایی اجتماعی است دامنه پاسخ به هر سؤال ۵ درجه از ۱ «کاملاً مخالفم» تا ۵ «کاملاً موافقم» می‌باشد. البته این شیوه نمره گذاری در مورد سؤال شماره ۱۴ معکوس شده و به صورت ۱ «کاملاً موافقم» تا ۵ «کاملاً مخالفم» در خواهد آمد (دی ماتسو، برانن و بست، ۲۰۰۴). برای به دست آوردن نمره کلی پرسشنامه، مجموعه نمرات تک تک سؤالات با هم و برای به دست آوردن نمره هر بعد، مجموع نمرات مربوط به سؤالات آن بعد با هم محاسبه می‌شوند (دی ماتسو، برانن و بست، ۲۰۰۴). دی ماتسو، برانن و بست (۲۰۰۴) در مطالعه‌ای روی نوجوانان ضریب آلفای کرونباخ را بین ۰/۸۷ تا ۰/۹۰ گزارش کرده‌اند و همچنین در مطالعه‌ای دیگر، ضریب آلفای کرونباخ را از ۰/۸۱ برای احساس تنهایی رمانتیک، تا ۰/۹۱ برای احساس تنهایی خانوادگی، گزارش نمودند که نشانگر همسانی درونی بالای مقیاس می‌باشد (دی توماسو و برانن و بست، ۲۰۰۷). در پژوهش جوکار و سلیمی (۱۳۹۰) روایی و پایایی مقیاس احساس تنهایی مورد آزمایش قرار گرفته است. نتایج همبستگی این مقیاس با سایر مقیاس‌ها نشان دهنده روایی همگرا و افتراق مطلوب این پرسشنامه بود. همچنین برای پایایی آن از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد و مقدار این ضریب برای ابعاد این مقیاس، بعد تنهایی رمانتیک ۰/۹۲ بعد تنهایی خانوادگی ۰/۸۴ و بعد تنهایی اجتماعی ۰/۷۸ می‌باشد. همچنین پایایی پرسشنامه احساس تنهایی و مؤلفه‌های تنهایی خانوادگی، تنهایی اجتماعی و تنهایی رمانتیک از طریق ضریب آلفای کرونباخ محاسبه و میزان پایایی به ترتیب ۰/۷۶، ۰/۷۷، ۰/۸۵ و ۰/۸۱ به دست آمد.

شیوه اجرا. پس از مطالعات کتابخانه‌ای و گردآوری اطلاعات مربوط به متغیرهای پژوهش، با شناسایی ابزارهای معتبر و مناسب، جهت جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه‌های پژوهش با راهنمایی و تأیید اساتید محترم، پرسشنامه نهایی جهت جمع‌آوری اطلاعات تدوین شد. با توجه به شرایط حاکم بر جامعه و بیماری همه گیر کووید-۱۹، برای انتخاب نمونه از روش نمونه برداری در دسترس استفاده شد. بدین ترتیب که پس از دریافت کد اخلاق^۱ و تأیید پرسشنامه‌های ذکر شده در پژوهش دانشگاه، پرسشنامه‌ها به صورت لینک اینترنتی تهیه شد، طی مذاکره با اداره آموزش و پرورش شهر کاشان، مجوز توزیع پرسشنامه‌های آنلاین گرفته شد سپس در گروه‌های مجازی آموزشی از طریق اپیکیشن شاد لینک پرسشنامه در اختیار دانش آموزان قرار داده شد. و به شرکت کنندگان توضیحات لازم در خصوص سیر پژوهش ارائه و تاکید شد روند و ثبت گزارش اطلاعات محرمانه می‌باشد اطلاعات به صورت فردی تحلیل نمی‌شوند. در نهایت با اخذ

رضایت از شرکت کنندگان درخواست شد که با نهایت دقت به سؤالات پاسخ دهند. پس از اینکه پرسشنامه تکمیل شد و جمع آوری داده‌ها متوقف شد. سپس افرادی که شرایط ورود به پژوهش را نداشتند (عدم دسترسی به تلفن همراه بصورت شخصی و تک والد بودن) از پژوهش حذف گردیدند. در نهایت ۵۰۰ آزمودنی مورد تحلیل قرار گرفتند. در سطح توصیفی با استفاده از SPSS 26 بر اساس آماره‌های گرایش مرکزی و پراکندگی شاخص‌های توصیفی مانند میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای پژوهش جداول فراوانی، درصدها و نمودارهای مربوط به شاخص‌ها در جامعه مورد پژوهش ارائه شده است. اما از آنجا که این پژوهش به دنبال مدل یابی معادلات ساختاری و تحلیل مسیر بود، برای بررسی برازش مدل ارائه شده با داده‌های بدست آمده و آزمون فرضیه‌های پژوهش از نرم افزار AMOS 24 استفاده شد. جهت تحلیل روابط واسطه‌ای نیز از روش بوت استرپ در برنامه MACRO پریچر و هایز (۲۰۰۸) استفاده شد.

یافته‌ها

هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر سبک‌های دلبستگی بر نوموفوبیا و نقش احساس تنهایی به عنوان متغیر میانجی بود. در این مطالعه ۵۰۰ نفر از نوجوانان شهرستان کاشان مورد بررسی قرار گرفتند. مشخصات جمعیت شناختی نوجوانان این مطالعه نشان می‌دهد، از نظر جنسیت ۳۳۶ نفر (۶۷/۲ درصد) افراد مورد مطالعه دختر، از نظر مقطع تحصیلی ۲۳۲ نفر (۴۶/۴ درصد) دوازدهم، از نظر سن ۲۸۰ نفر (۵۶ درصد) در طیف سنی ۱۷-۱۸ سال، از نظر رشته تحصیلی ۱۹۱ نفر (۳۸/۲ درصد) در رشته علوم تجربی بودند. ۴۶/۸ درصد نوجوانان فرزند اول خانواده، ۴۱ درصد دارای یک خواهر و ۴۳/۶ درصد دارای یک برادر بودند. همچنین سطح تحصیلات ۳۳/۲ درصد پدران و ۳۶/۴ درصد مادران زیردیپلم بود.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی (میانگین و انحراف معیار) متغیرهای پژوهش در نوجوانان شهر کاشان

متغیر	میانگین	انحراف معیار	بیشینه-کمینه	کجی	کشیدگی
سبک دلبستگی ایمن	۱۲/۵۱	۶/۳۴	۲۴-۱	۰/۱۹۸	۰/۹۴۴
سبک دلبستگی ناایمن/اجتنابی	۱۱/۱۳	۵/۸۸	۲۲-۱	۰/۲۷۰	-۰/۹۷۷
سبک دلبستگی ناایمن/دوسوگرا	۱۱/۶۲	۵/۷۹	۱۹-۱	-۰/۲۱۹	-۰/۳۹۳
احساس تنهایی	۳۷/۵۷	۱۱/۲۲	۵۸-۱۴	-۰/۲۶۶	-۰/۵۰۷
تنهایی رمانتیک	۱۱/۵۱	۴/۲۵	۲۰-۴	۰/۰۱۰	-۰/۵۲۲
تنهایی خانوادگی	۱۳/۰۹	۴/۹۶	۲۲-۵	-۰/۲۱۶	-۱/۰۷۴
تنهایی اجتماعی	۱۲/۹۶	۴/۸۶	۲۱-۵	-۰/۲۶۴	-۱/۱۳۲
نوموفوبیا	۷۶/۲۲	۲۴/۹۸	۱۲۴-۲۰	-۰/۱۹۳	-۰/۱۴۶
عدم توانایی برقراری ارتباط	۲۲/۲۸	۹/۵۷	۴۰-۶	۰/۲۸۴	-۰/۶۳۶
از دست دادن راحتی و آسایش	۱۹/۱۳	۷/۹۵	۳۵-۵	۰/۱۲۸	-۰/۷۰۵
از دست دادن ارتباط	۱۹/۵۲	۸/۱۴	۳۵-۵	-۰/۲۴۹	-۰/۹۲۳
عدم دسترسی به اطلاعات	۱۵/۲۸	۵/۳۹	۲۵-۴	۰/۰۸۰	-۰/۵۲۴

متغیرهای برونزا سبک دلبستگی ایمن، سبک دلبستگی نایمن/اجتنابی، سبک دلبستگی نایمن/دوسوگرا ادراک شده به ترتیب دارای میانگین (انحراف معیار)، (۶/۳۴)۱۲/۵۱، (۵/۸۸)۱۱/۱۳، (۵/۷۹)۱۱/۶۲ است. متغیر میانجی احساس تنهایی دارای میانگین (انحراف معیار)، (۱۱/۲۲)۳۷/۵۷ است. متغیر درونزا نوموفوبیا دارای میانگین (انحراف معیار)، (۲۴/۹۸)۷۶/۲۲ است. جدول ۲ اطلاعات مربوط به همبستگی پیرسون بین سبکهای دلبستگی، کنترل-آزادی و محبت-طرد سبک فرزندپروری ادراک شده، احساس تنهایی و نوموفوبیا در نوجوانان شهرستان کاشان را نشان می‌دهد.

جدول ۲. ماتریس همبستگی بین متغیرهای پیش‌بین، واسطه‌ای و وابسته مدل نهایی

متغیر	۱. سبک دلبستگی ایمن	۲. سبک دلبستگی نایمن/اجتنابی	۳. سبک دلبستگی نایمن/دوسوگرا	۴. احساس تنهایی	۵. تنهایی رمانتیک	۶. تنهایی خانوادگی	۷. تنهایی اجتماعی	۸. نوموفوبیا	۹. عدم توانایی برقراری ارتباط	۱۰. عدم توانایی برقراری رابطه	۱۱. عدم دسترسی به اطلاعات
۱	۱										
۲	-.۱۷۲*	۱									
۳	-.۳۰۸*	.۰۵۱۷*	۱								
۴	-.۳۹۰*	.۰۴۸۸*	.۰۴۸۳*	۱							
۵	-.۳۰۱*	.۰۳۰۰*	.۰۱۵۶*	.۰۷۴۱*	۱						
۶	-.۴۸۳*	.۰۳۹۱*	.۰۵۶۷*	.۰۷۷۶*	.۰۲۸۶*	۱					
۷	-.۲۳۱*	.۰۴۶۵*	.۰۴۰۱*	.۰۸۷۰*	.۰۵۴۵*	.۰۵۲۰*	۱				
۸	-.۴۱۸*	.۰۶۰۹*	.۰۷۲۱*	.۰۶۰۹*	.۰۵۱۷*	.۰۴۷۰*	.۰۴۷۳*	۱			
۹	-.۲۸۷*	.۰۴۷۰*	.۰۷۲۴*	.۰۳۰۳*	.۰۱۸۹*	.۰۲۰۵*	.۰۳۲۵*	.۰۸۰۴*	۱		
۱۰	-.۴۳۵*	.۰۴۳۱*	.۰۵۸۴*	.۰۴۹۰*	.۰۳۷۲*	.۰۳۷۷*	.۰۴۲۱*	.۰۸۷۲*	.۰۶۴۴*	۱	
۱۱	-.۴۲۸*	.۰۴۷۷*	.۰۴۲۷*	.۰۶۰۲*	.۰۶۷۲*	.۰۴۹۰*	.۰۳۰۳*	.۰۸۰۹*	.۰۳۹۰*	.۰۶۶۵*	۱
۱۲	-.۱۳۸*	.۰۶۳۱*	.۰۵۵۰*	.۰۶۵۱*	.۰۴۹۷*	.۰۵۲۱*	.۰۵۳۶*	.۰۶۹۴*	.۰۴۱۲*	.۰۵۶۷*	.۰۱۵۶۷*

* $P < .05$, ** $P < .001$

با توجه به نتایج ماتریس همبستگی، بین سبک دلبستگی ایمن با احساس تنهایی، نوموفوبیا و مؤلفه‌های آن رابطه منفی و معنادار و بین سبکهای دلبستگی نایمن/اجتنابی و نایمن/دوسوگرا با احساس تنهایی، نوموفوبیا و مؤلفه‌های آن رابطه مثبت و معنادار وجود داشت. همچنین بین احساس تنهایی و مؤلفه‌های آن با نوموفوبیا و مؤلفه‌های آن رابطه مثبت و معنادار وجود دارد.

فرضیه اصلی: مدل پیش‌بینی نوموفوبیا براساس سبک‌های دلبستگی ادراک شده با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در نوجوانان از برآزش مناسبی برخوردار است.

نتایج تحلیل عامل تاییدی اصلاح شده نشان می‌دهد، تمامی شاخصهای برآزش $PCFI = .۷۳۳$ ، $PNFI = .۷۲۰$ ، $RMSEA = .۰۶۲$ ، $IFI = .۹۲۹$ ، $CFI = .۹۲۸$ ، $GFI = .۹۶۶$ و $CMIND/DF = ۲/۹۱$ دارای بار عاملی بالاتر از $۰/۳$ بودند (کلاين، ۲۰۱۶). نشان دهنده تأیید بخش اندازه‌گیری الگوی

پیشنهادی می‌باشد. در ادامه جدول ۳ بارهای عاملی استاندارد مربوط به نشانگرها در مدل اندازه گیری نشان داده شده است.

جدول ۳. ضریب استاندارد شده، خطای استاندارد شده و سطح معناداری متغیرهای مشهود

مقدار t	خطای استاندارد	ضریب استاندارد	
			احساس تنهایی
۸/۴۶۰	۰/۳۳۲	۰/۶۲۶	تنهایی رمانتیک
۶/۸۳۸	۰/۲۶۳	۰/۴۴۹	تنهایی خانوادگی
-	-	۰/۴۲۲	تنهایی اجتماعی
			نوموفوبیا
۱۰/۸۶۵	۰/۱۴۱	۰/۶۷۰	عدم توانایی برقراری ارتباط
۸/۷۶۰	۰/۱۲۰	۰/۵۶۵	از دست دادن راحتی و آسایش
۹/۴۰۲	۰/۱۷۲	۰/۶۴۰	از دست دادن ارتباط
-	-	۰/۷۹۶	عدم دسترسی به اطلاعات
			دلستگی ایمن
-	-	۰/۸۱۳	گویه ۱
۷/۱۸۲	۰/۰۶۹	۰/۳۸۵	گویه ۶
۹/۹۷۷	۰/۰۸۵	۰/۶۵۷	گویه ۸
۱۰/۴۳۰	۰/۰۷۴	۰/۵۶۸	گویه ۱۲
۹/۳۴۸	۰/۰۸۸	۰/۴۶۲	گویه ۱۳
۹/۳۵۵	۰/۰۷۷	۰/۵۹۴	گویه ۱۷
			دلستگی ناایمن-اجتنابی
-	-	۰/۵۸۱	گویه ۲
۹/۵۲۲	۰/۰۹۴	۰/۵۲۷	گویه ۵
۱۲/۴۱۶	۰/۱۲۳	۰/۸۸۱	گویه ۷
۶/۲۹۴	۰/۰۸۴	۰/۳۱۲	گویه ۱۴
۷/۵۹۷	۰/۱۳۹	۰/۵۴۴	گویه ۱۶
۹/۴۱۰	۰/۰۸۹	۰/۵۲۴	گویه ۱۸
			دلستگی ناایمن-دوسوگرا
-	-	۰/۶۷۳	گویه ۳
۱۲/۸۵۰	۰/۰۶۴	۰/۵۸۲	گویه ۴
۱۴/۷۷۳	۰/۰۷۳	۰/۷۶۶	گویه ۹
۱۵/۱۹۳	۰/۰۷۶	۰/۸۱۳	گویه ۱۰
۱۵/۱۵۷	۰/۰۷۶	۰/۸۰۲	گویه ۱۱
۱۰/۶۱۷	۰/۰۶۹	۰/۵۳۵	گویه ۱۵

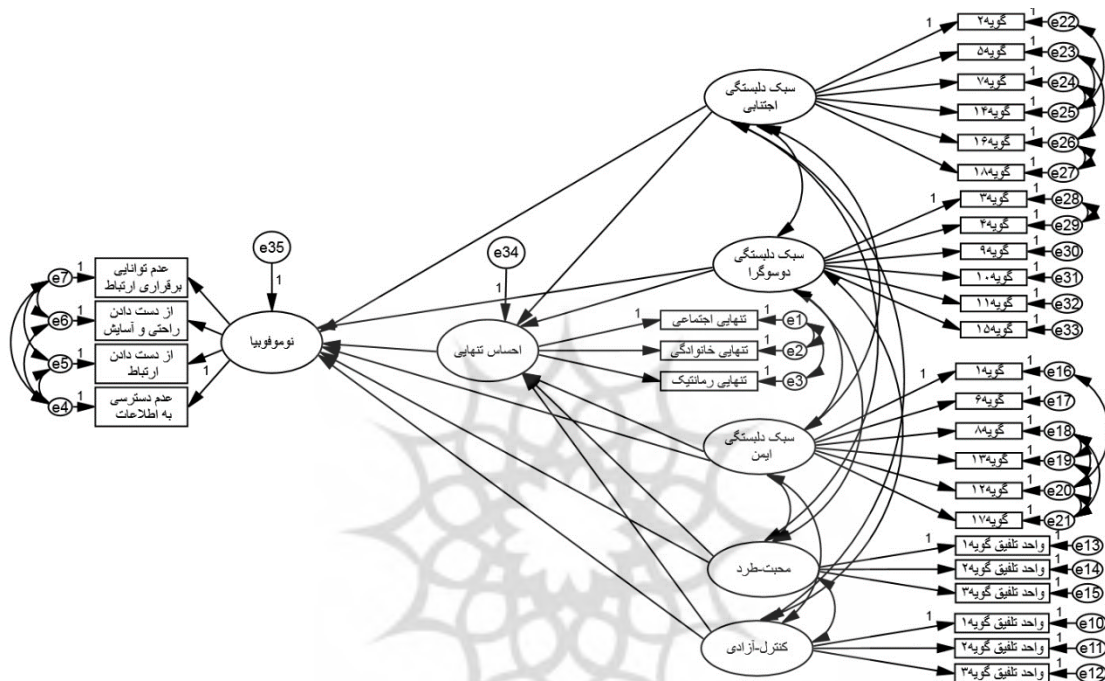
ضرایب استاندارد شده، خطای استاندارد شده و سطح معناداری برای هر کدام از متغیرهای مشهود در مدل اندازه‌گیری در جدول ۳ گزارش شده است. تمامی ضرایب در سطح $P = 0/0001$ معنادار هستند. در گام شناسایی مدل، الگوی بدست آمده از بخش اندازه‌گیری پژوهش سازماندهی می‌شود. در این گام، متغیرها و عاملهایی که سازه‌های مکنون را تعیین می‌نمایند، شناسایی می‌شوند. نام و تعداد متغیرهای مشاهده شده و مکنون مدل پژوهشی حاضر در جدول ۴ نشان داده شده‌اند.

جدول ۴. متغیرهای مشاهده شده و مکنون در پژوهش حاضر

متغیرهای مکنون	تعداد متغیرهای شاخص (مشاهده شده)	نام متغیرهای شاخص
احساس تنهایی	سه متغیر شاخص	تنهایی رمانتیک تنهایی خانوادگی تنهایی اجتماعی
نوموفوبیا	چهار متغیر شاخص	عدم توانایی برقراری ارتباط از دست دادن راحتی و آسایش از دست دادن ارتباط عدم دسترسی به اطلاعات
دل بستگی ایمن	شش متغیر شاخص	گویه ۱ گویه ۶ گویه ۸ گویه ۱۲ گویه ۱۳ گویه ۱۷
دل بستگی ناایمن-اجتنابی	شش متغیر شاخص	گویه ۲ گویه ۵ گویه ۷ گویه ۱۴ گویه ۱۶ گویه ۱۸
دل بستگی ناایمن-دوسوگرا	شش متغیر شاخص	گویه ۳ گویه ۴ گویه ۹ گویه ۱۰ گویه ۱۱ گویه ۱۵

همانطور که در جدول ۴ نشان داده شده است، متغیرهای مشاهده شده یا شاخص، متغیرهایی هستند که به طور مستقیم اندازه‌گیری می‌شوند. متغیرهای مکنون، متغیرهایی هستند که بطور مستقیم قابل اندازه‌گیری نیستند اما متغیر قابل اندازه‌گیری را پیش‌بینی می‌کنند. به عبارت دیگر متغیر مکنونی مانند

احساس تنهایی، نوموفوبیا، سبک دلبستگی ایمن، سبک دلبستگی ناایمن-اجتنابی، سبک دلبستگی ناایمن-دوسوگرا در این مدل، به طور مستقیم قابل اندازه گیری نیست اما توسط متغیرهای معین قابل اندازه گیری مشخص شده‌اند. مدل پیشنهادی پژوهش در شکل ۱ نشان داده شده است. متغیرهای مکنون به صورت بیضی و متغیرهای مشاهده شده یا شاخص به صورت مستطیل نمایش داده شده‌اند.



شکل ۱. مدل پیشنهادی پژوهش

برآورد مدل در دو گام صورت می‌گیرد: (۱) بررسی برازندگی مدل پیشنهادی پژوهش که شامل شاخص‌های برازش است، و (۲) برآورد پارامترهای (ضرایب مسیر استاندارد) مدل پیشنهادی پژوهش. برازندگی مدل پیشنهادی پژوهش: نتایج برازندگی مدل پیشنهادی پژوهش در جدول ۵ ارائه شده است.

جدول ۵. شاخص‌های برازندگی الگوی پیشنهادی پژوهش حاضر

GFI	IFI	PCFI	CFI	PNFI	RMSEA	CMIN/DF	شاخص‌های برازندگی
۰/۹۶۶	۰/۹۲۹	۰/۷۳۳	۰/۹۲۸	۰/۷۲۰	۰/۰۶۲	۲/۹۱	الگوی پیشنهادی

*میزان قابل قبول شاخص‌ها (>0.5). PCFI, PNFI, CFI, GFI, IFI (>0.9). RMSEA (<0.1) قابل قبول، <0.08 ، خوب) (کلاین، ۲۰۱۶).

همانطور که نتایج مندرج در جدول ۵ نشان می‌دهد، شاخص‌های برازش $PCFI=0.733$ ، $PNFI=0.720$ ، $RMSEA=0.062$ ، $CMIN/DF=2/91$ ، $CFI=0.928$ ، $IFI=0.929$ و $GFI=0.966$ = حاکی از برازش خوب مدل پیشنهادی با داده‌هاست. بنابراین مدل پیشنهادی از برازندگی مطلوبی برخوردار است.

بنابراین با توجه به شاخص‌های برآورد شده، نتایج نشان می‌دهد رابطه مدل ساختاری نوموفوبیا براساس سبک‌های دلبستگی با میانجی‌گری احساس تنهایی برازش دارد. با استناد به جدول ۶ می‌توان ضرایب استاندارد کلیه مسیرها و مقادیر بحرانی را در الگوی پیشنهادی پژوهش مشاهده کرد.

جدول ۶. ضرایب استاندارد مسیرهای الگوی پیشنهادی

مسیر	ضرایب استاندارد	خطای معیار	نسبت بحرانی	P
سبک دلبستگی ایمن <---> احساس تنهایی	-۰/۳۹۱	۰/۱۰۴	-۳/۹۹۵	۰/۰۰۱
سبک دلبستگی ایمن <---> نوموفوبیا	-۰/۱۰۳	۰/۰۳۵	-۱/۶۴۱	۰/۰۷۶
سبک دلبستگی نایمن/اجتنابی <---> احساس تنهایی	۰/۲۳۱	۰/۰۳۶	۱/۹۸۹	۰/۰۴۶
سبک دلبستگی نایمن/اجتنابی <---> نوموفوبیا	۰/۲۹۰	۰/۰۳۳	۲/۱۰۶	۰/۰۳۳
سبک دلبستگی نایمن/دوسوگرا <---> احساس تنهایی	۰/۳۱۱	۰/۰۹۰	۳/۶۳۲	۰/۰۰۱
سبک دلبستگی نایمن/دوسوگرا <---> نوموفوبیا	۰/۴۷۲	۰/۱۱۸	۴/۵۰۶	۰/۰۰۱
احساس تنهایی <---> نوموفوبیا	۰/۴۲۲	۰/۱۱۳	۴/۱۰۳	۰/۰۰۱

به طور خلاصه اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل متغیرهای پژوهش در جدول ۷ آمده است.

جدول ۷. اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل متغیرهای پژوهش

متغیر ملاک	متغیر پیش‌بین	اثرات مستقیم	اثر غیر مستقیم (CI 95%)	اثرات کل
احساس تنهایی	سبک دلبستگی ایمن	-۰/۳۹۱**	-	-۰/۳۹۱**
	سبک دلبستگی اجتنابی	-	-	۰/۲۳۱*
	سبک دلبستگی دوسوگرا	۰/۳۱۱**	-	۰/۳۱۱**
نوموفوبیا	سبک دلبستگی ایمن	-۰/۱۰۳	-۰/۱۶۴۹** (-۰/۱۹۸۵، -۰/۱۲۶۸)	-۰/۲۶۷**
	سبک دلبستگی اجتنابی	۰/۲۹۰*	۰/۰۹۷۸* (۰/۰۲۴۴، ۰/۱۲۰۵)	۰/۳۸۷**
	سبک دلبستگی دوسوگرا	۰/۴۷۲**	۰/۱۳۱۴** (۰/۱۱۷۷، ۰/۱۵۵۹)	۰/۶۰۳**

**P < ۰/۰۰۱، *P < ۰/۰۵

همانطور که از جدول ۷ مشخص است اثرات مستقیم، غیر مستقیم و کل متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

بحث و نتیجه گیری

هدف پژوهش حاضر همان‌طور که اشاره شد، پیش‌بینی نوموفوبیا براساس سبک‌های دلبستگی ادراک شده با نقش واسطه‌ای احساس تنهایی در نوجوانان بود. روش پژوهش توصیفی و از نوع مدل‌سازی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری در این پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان متوسطه دوم در سال تحصیلی

۱۴۰۰-۱۳۹۹ شهر کاشان بود. نتایج نشان داد که بین سبک‌های دلبستگی و ادراک شده و احساس تنهایی با نوموفوبیا رابطه معناداری وجود دارد. همچنین نتایج نشان داد مسیرهای مستقیم این پژوهش به جز سبک دلبستگی ایمن ادراک شده بر نوموفوبیا معنادار شدند. همچنین تمامی مسیرهای غیرمستقیم سبک‌های دلبستگی از طریق نقش واسطه‌ای احساس تنهایی بر نوموفوبیا معنادار بود. بنابراین فرضیه‌های مستقیم بجز فرضیه‌های اصلی پژوهش تأیید شدند. همچنین تمامی فرضیه‌های غیرمستقیم (واسطه‌ای) مورد تأیید قرار گرفتند. نتایج به دست آمده در پژوهش حاضر با بخشی از نتایج تحقیقات شمس زاده و همکاران (۱۴۰۱)، صادقی و همکاران (۱۴۰۰)، پورمحسنی کلوری، جعفریان، جعفری و صنوبر (۱۳۹۹)، عربی، باقری و میرهاشمی (۱۳۹۹)، الهامی، کریمی ثانی و فتحی آذر (۱۳۹۶)، دینگ، هوانگ، ژانگ، پنگ، یو، لو و همکاران (۲۰۲۲)، ژانگ، دینگ، هوانگ، پنگ، وان، لو و چن (۲۰۲۲)، لئو، لئو، لئو، لو و لی (۲۰۲۲)، گونکالیس، دیاز و کوریا (۲۰۲۲)، سون و همکاران (۲۰۲۲)، مک دونالد و اسچمر (۲۰۲۱)، سلی و همکاران (۲۰۲۱)، کارا و همکاران (۲۰۲۱)، گزگین و همکاران (۲۰۱۸)، آرگوموسا-ویلار، بوآدا-گراو و ویگیل-کولت (۲۰۱۷)، آرپاچی، بالاوغلو، اوزنکه کوزان و کچیس (۲۰۱۷)، ایچنبرگ، اسکات، دکر و سیندلار (۲۰۱۷)، کونوک، گیگلر، بزرسکی و میکلوسی (۲۰۱۶) همسویی دارد. قبل از تبیین یافته‌ها ذکر این نکته ضروری است که به دلیل تعداد زیاد فرضیات و هم‌پوشانی نسبی مطالب، تبیین‌های مربوط به فرضیه‌های ۱، ۲ و ۳ با هم بیان شده است. یافته‌های حاصل از تحلیل داده‌های پژوهش نشان داد که سبک‌های دلبستگی نایمن اجتنابی و دوسوگرا بر نوموفوبیا اثر مستقیم دارد. سبک دلبستگی ایمن بر نوموفوبیا اثر مستقیم معناداری ندارد، لئو و همکاران (۲۰۲۲) در پژوهش خود بر روی ۶۷۳ دانشجوی دانشگاه‌های چین به این نتیجه دست یافتند که سبک‌های دلبستگی نایمن و سازگاری دانشجویان ارتباط معناداری با نوموفوبیا داشته و می‌توانند آن را پیش‌بینی کنند.

همچنین گونکالیس، دیاز و کوریا (۲۰۲۲) در تحقیق خود که شرکت ۴۹۵ جوان ۱۸ تا ۲۴ ساله به این یافته رسیدند که استفاده از گوشی‌های هوشمند با احساس بی‌کفایتی و حقارت که از پیامدهای سبک‌های دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا هستند، ارتباط معناداری دارند. همچنین ایکنبرگ، شات و شروف، در سال ۲۰۱۹ پژوهشی باهدف بررسی تمرکز بر تفاوت‌های دلبستگی بین دانش‌آموزان با و بدون استفاده مشکل‌ساز از گوشی هوشمند انجام دادند. نتایج نشان داد همبستگی مثبتی بین استفاده بیش از حد از گوشی هوشمند و سبک دلبستگی نایمن پیدا شد و رابطه معناداری بین سبک دلبستگی ایمن با و بدون استفاده مشکل‌ساز از گوشی هوشمند پیدا نشد. که با نتایج پژوهش حاضر همسو می‌باشد. در تبیین اثر معنادار سبک‌های دلبستگی بر نوموفوبیا باید توجه داشت که سبک‌های دلبستگی نایمن به عنوان یکی از پیشایندهای نوموفوبیا می‌تواند مطرح باشد. در واقع با توجه به تعریف دلبستگی به عنوان «تخصیص و استفاده بیش از حد منابع شناختی و عاطفی به یکشی، سازه یا ایده خاص»، آن چه در فرایند ترس از عدم استفاده از تلفن همراه و از دست دادن منابع عاطفی و ارتباطی اتفاق می‌افتد، همانند و هم‌راستا به نظر می‌رسند (ژانگ، دینگ، هوانگ، پنگ، وان، لو و چن، ۲۰۲۲). در واقع نظریه دلبستگی، استعداد انسان‌ها را برای ایجاد و حفظ پیوندهای عاطفی قوی با مراقبان خود مطرح و فرض کرده است، اما احتمال اسارت عاطفی فراتر از یک انسان، به شکل وسواس فکری- عملی، کار اجباری یا انواع مختلف اعتیاد (مواد، اینترنت و مصداق‌های تکنولوژی روز مانند تلفن همراه) بسیار محتمل است (بلکول، لمن، ترامپوچ،

اوسبورن و لیس، ۲۰۱۷). در تأیید این گفتار ون گوردون، شونین و گریفیتز (۲۰۱۶) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که با توجه به سبک دلبستگی افراد ممکن است وابستگی ناسالم به اشیاء، افراد یا موقعیت‌ها ایجاد شود. به عقیده پژوهشگران فوق دلبستگی دوسوگرا و اجتنابی بر نوموفوبیا اثر مثبت معناداری دارند. باید توجه داشت که افراد با دلبستگی نایمن- دوسوگرا یا مضطرب از نظر عاطفی وابسته هستند و میل به نزدیکی و توجه بیشتر در رابطه دارند. به نظر می‌رسد که این افراد وقتی به تلفن همراه خود دسترسی ندارند، سطوح بالاتری از ترس یا ناراحتی را تجربه می‌کنند. بنابراین دلبستگی مضطرب بر یکشی تکنولوژیک، یعنی گوشی هوشمند منعکس می‌شود (ژانگ و همکاران، ۲۰۲۲). گفتار فوق می‌تواند ارتباط قوی بین دلبستگی مضطرب و نوموفوبیا را نشان دهد. همچنین کاربرد لذت‌بخش و سرگرم‌کننده تلفن‌های هوشمند برای افراد با دلبستگی نایمن به مثابه نشانه تحریک‌کننده و انگیزه‌بخش عمل نموده و آن‌ها را به سمت استفاده اعتیادگونه همراه با ترس از تنهایی، از فناوری‌های ارتباطی نوین مانند گوشی‌های همراه سوق می‌دهد (دینگ، هوانگ، ژانگ، پنگ، یو، لو و همکاران، ۲۰۲۲).

مساله دیگری که در تبیین اثرمعنادار سبک‌های نایمن اجتنابی و دوسوگرا بر نوموفوبیا باید لحاظ کرد، این است که دلبستگی نایمن سبب ایجاد مشکل در شناسایی احساسات، خودکنترلی ضعیف و پریشانی روانی می‌شود (رموندی، کامپیر، تاسکا، گریکو، پیوانی، پولتی و همکاران، ۲۰۲۰). مطابق با این تئوری، نوجوانان با استفاده جبرانی از اینترنت و فناوری‌های نوین تلاش می‌کنند احساسات منفی خود را رها کنند که در درازمدت به دلیل استفاده زیاد از تلفن همراه وابستگی بوجود آمده، کارکردهای هیجانی و ارتباطی ایشان را مختل می‌سازد. در تبیین سبک دلبستگی ایمن بر نوموفوبیا که اثر مستقیم معناداری ندارد باید توجه داشت، سبک دلبستگی نایمن به عنوان یک ویژگی کلیدی در تبیین آسیب‌شناسی‌های روانی مختلف در زمینه مشکلات عاطفی و بین فردی به خوبی مستند شده است. سیستم دلبستگی را می‌توان به عنوان یک سیستم انگیزشی و رفتاری بیولوژیکی و تکاملی درک کرد که از طریق تعامل با چهره‌های دلبستگی واسطه می‌شود و به نوبه خود بر تنظیم، روابط و همبستگی‌های عصبی زیستی آن‌ها تأثیر می‌گذارد. اخیراً مطالعات نشان می‌دهد که نسبت افراد دارای سبک دلبستگی ایمن در حال کاهش می‌باشد (کنراث و همکاران، ۲۰۱۴). توضیحات مختلفی برای این مساله وجود دارد، به عنوان مثال، استرس‌های مزمن و عدم ثبات اقتصادی می‌تواند بر توسعه بین فردی تأثیر بگذارد. علاوه بر این، تغییرات فرهنگی و تغییر سبک زندگی و به ویژه افزایش استفاده از رسانه‌ها می‌تواند بر توسعه سبک‌های دلبستگی شرکت‌کنندگان تأثیر بگذارد (کنراث و همکاران، ۲۰۱۴) و به همین دلیل بر یافته‌های پژوهش تأثیر نهاده و با نتایج پژوهش‌های پیشین همسو نمی‌باشد.

موازن اخلاقی

در اجرای این پژوهش محقق سعی نمود تا ملاحظات اخلاقی از جمله رضایت داوطلبانه و عدم آسیب رساندن به مشارکت‌کنندگان رعایت شود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از همه دوستان و صاحب نظرانی که با نظرات ارزشمند خود به غنای مطالب پژوهش کمک نمودند تشکر می‌شود.

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان در تهیه همه مراحل این پژوهش نقش یکسانی داشتند.

تعارض منافع

بنا بر اظهار نویسندگان، این مقاله حامی مالی و تعارض منافع ندارد.

منابع

- الهامی، شمس‌الله، کریمی ثانی، پرویز، و فتحی آذر سمانه. (۱۳۹۶). رابطه سبک‌های دلبستگی و سبک‌های فرزندپروری با میزان فعالیت در شبکه‌های اجتماعی مجازی دانش‌آموزان دوره دوم متوسطه شهرستان سلماس. *فصلنامه ایده‌های نوین روانشناسی*، ۱ (۲)، ۸-۱.
- پاکدامن، شهلا. (۱۳۸۰). بررسی ارتباط بین دلبستگی و جامعه طلبی در نوجوانی، پایان نامه دکترای روانشناسی، دانشگاه تهران.
- پورمحسنی کلوری، فرشته، جعفریان، سمیرا، جعفری، عیسی، و صنوبر، لاله. (۱۳۹۹). بررسی نقش ویژگی‌های شخصیتی و تنهایی در پیش‌بینی نوموفوبیا. فصل‌نامه پژوهش‌های کاربردی روانشناختی، ۱۱ (۳)، ۸۲-۶۹.
- جوکار، بهرام، و سلیمی، عظیمه. (۱۳۹۰). ویژگی‌های روانسنجی فرم کوتاه مقیاس احساس تنهایی اجتماعی و عاطفی بزرگسالان، *مجله علوم رفتاری*، ۵ (۴)، ۳۱۷-۳۱۱.

References

- Elhami, S., Karimi Sani, P., & Fathi Azar, S. (2017). The relationship between attachment styles and parenting styles with the level of activity in virtual social networks of second year high school students in Selmas city. *New Ideas of Psychology Quarterly*, 1 (2), 1-8. (In Persian)
- Gonçalves, S., Dias, P., & Correia, A. (2022). Nomophobia and lifestyle: Smartphone use and its relationship to psychopathologies. *Computers in Human Behavior Reports*, 2, Article 100025.
- González-Cabrera J, León-Mejía A, Pérez-Sancho C, Calvete E. (2017). Adaptation of the Nomophobia Questionnaire (NMP-Q) to Spanish in a sample of adolescents. *Actas Españolas de Psiquiatría*. 45(4):137-44.
- Gutiérrez-Puertas, L., Márquez-Hernández, V. V., São-Romão-Preto, L., Granados-Gómez, G., Gutiérrez-Puertas, V., & Aguilera-Manrique, G. (2019). Comparative study of nomophobia among Spanish and Portuguese nursing students. *Nurse education in practice*, 34, 79-84.
- Hair Jr, J. F., Sarstedt, M., Hopkins, L., & Kuppelwieser, V. G. (2014). Partial least squares structural equation modeling (PLS-SEM): An emerging tool in business research. *European business review*.
- Hamurcu, M., Kara, K., Congologlu, M. A., Hamurcu, U., Almbaidheen, M., Turan, A., & Karaman, D. (2016). Relationship between perceived parenting style with anxiety levels and loneliness in visually impaired children and adolescents. *Archives of Clinical Psychiatry (São Paulo)*, 43(5), 112-115.
- Jimeno, M. V., Ricarte, J. J., Toledano, A., Mangialavori, S., Cacioppo, M., & Ros, L. (2022). Role of attachment and family functioning in problematic smartphone use in young adults. *Journal of Family Issues*, 43(2), 375-391.

- Jokar, Bahram., and Salimi, Azima. (2011). Psychometric properties of the short form of social and emotional loneliness scale for adults, *Journal of Behavioral Sciences*, 5(4), 311-317. (In Persian)
- Katz, J. E., & Aakhus, M. (Eds.). (2002). *Perpetual contact: Mobile communication, private talk, public performance*. Cambridge University Press.
- Kim, E., Cho, I., & Kim, E. J. (2017). Structural equation model of smartphone addiction based on adult attachment theory: Mediating effects of loneliness and depression. *Asian nursing research*, 11(2), 92-97.
- King, A. L. S., Valença, A. M., & Nardi, A. E. (2010). Nomophobia: the mobile phone in panic disorder with agoraphobia: reducing phobias or worsening of dependence?. *Cognitive and Behavioral neurology*, 23(1), 52-54.
- King, A. L. S., Valença, A. M., & Nardi, A. E. (2016). Nomophobia: the mobile phone in panic disorder with agoraphobia: reducing phobias or worsening of dependence?. *Cognitive and Behavioral neurology*, 23(1), 52-54.
- King, A. L. S., Valença, A. M., Silva, A. C. O., Baczynski, T., Carvalho, M. R., & Nardi, A. E. (2013). Nomophobia: Dependency on virtual environments or social phobia?. *Computers in Human Behavior*, 29(1), 140-144.
- King, A. L. S., Valença, A. M., Silva, A. C., Sancassiani, F., Machado, S., & Nardi, A. E. (2018). "Nomophobia": impact of cell phone use interfering with symptoms and emotions of individuals with panic disorder compared with a control group. *Clinical practice and epidemiology in mental health: CP & EMH*, 10, 28.
- King, S., & Jung, J. (2016). Mobile communication for human needs: A comparison of smartphone use between the US and Korea. *Computers in Human Behavior*, 35, 376-387.
- Kirsh, S., & Cassidy, J. (1997). Preschoolers' attention to and memory for attachment relevant information. *Child Development*, 68, 1143-1153
- Kline, R. (2016). *Data preparation and psychometrics review. Principles and practice of structural equation modeling* (4th ed., pp. 64-96). New York, NY: Guilford.
- Konok, V., Gigler, D., Bereczky, M., & Miklósi, A. (2016). Humans' attachment to their mobile phones and its relationship with interpersonal attachment style. *Computers in Human Behavior*, 61, 537-547.
- Konrath SH, Chopik WJ, Hsing CK, O'Brien E. Changes in adult attachment styles in American college students over time: a meta-analysis. *Pers Soc Psychol Rev* (2014) 18(4):326-48.
- Kupcewicz, E., Rachubińska, K., Gaworska-Krzemińska, A., Andruszkiewicz, A., Kuźmicz, I., Kozieł, D., & Grochans, E. (2022). Loneliness and Optimism among Polish Nursing Students during the COVID-19 Pandemic: The Mediatory Role of Self-Efficacy. *Healthcare (Basel, Switzerland)*, 10(6), 971.
- Kuppens, S., & Ceulemans, E. (2019). Parenting styles: A closer look at a well-known concept. *Journal of child and family studies*, 28(1), 168-181.
- Kuss, D. J., & Griffiths, M. D. (2011). Online social networking and addiction—a review of the psychological literature. *International journal of environmental research and public health*, 8(9), 3528-3552.
- Kwan, H. C., & Leung, M. T. (2018). The path model of parenting style, attachment style, self-regulation and Smartphone addiction. In *Applied Psychology: Proceedings of the 2015 Asian Congress of Applied Psychology (ACAP 2015)* (pp. 196-214).
- Lian, L., You, X., Huang, J., & Yang, R. (2016). Who overuses smartphones? Roles of virtues and parenting style in smartphone addiction among Chinese college students. *Computers in Human Behavior*, 65, 92-99.

- Lim, Y. M., Baek, J., Lee, S., & Kim, J. S. (2022). Association between loneliness and depression among community-dwelling older women living alone in South Korea: the mediating effects of subjective physical health, resilience, and social support. *International journal of environmental research and public health*, 19(15), 9246.
- Lin, C.H. & Wiley, A. R. (2017). The relationship of relative child care and parenting behaviors in fragile families. *Children and Youth Services Review*, 81, 130-138.
- Lin, S., Liu, D., Niu, G., & Longobardi, C. (2020). Active Social Network Sites Use and Loneliness: the Mediating Role of Social Support and Self-Esteem. *Current Psychology*, 1-8.
- Lin, X., Liao, Y., & Li, H. (2022). Parenting styles and social competence in Chinese preschoolers: A moderated mediation model of singleton and self-regulation. *Early Education and Development*, 33(3), 437-451.
- Liu, X., Liu, T., Liu, X., Lu, X., & Li, Y. (2022). Data on mobile phone use, adaptability and adult attachment among college students in China. *Data in Brief*, 43, Article 108397.
- MacDonald, K., & Schermer, J. (2021). Loneliness unlocked: Associations with smartphone use and personality. *Acta Psychologica*, 221: Article 103454.
- Mascheroni, G. (2014). Parenting the mobile internet in Italian households: Parents' and children's discourses. *Journal of Children and Media*, 8(4), 440-456.
- Mei, S., Chai, J., Wang, S. B., Ng, C. H., Ungvari, G. S., & Xiang, Y. T. (2018). Mobile phone dependence, social support and impulsivity in Chinese university students. *International journal of environmental research and public health*, 15(3), 504.
- Mikulincer, M., & Shaver, P. R. (2017). Boosting attachment security to promote mental health, prosocial values, and inter-group tolerance. *Psychological Inquiry*, 18(3), 139-156.
- Mok, J. Y., Choi, S. W., Kim, D. J., Choi, J. S., Lee, J., Ahn, H., ... & Song, W. Y. (2014). Latent class analysis on internet and smartphone addiction in college students. *Neuropsychiatric disease and treatment*, 10, 817.
- Momeni, K., Amani, R., Janjani, P., Majzoobi, M. R., Forstmeier, S., & Nosrati, P. (2022). Attachment styles and happiness in the elderly: the mediating role of reminiscence styles. *BMC geriatrics*, 22(1), 1-11.
- Moon, Sh. (2009). Relationship of peer relationships, perceived parental rearing attitudes, self-reported attachment security, to loneliness in upper elementary school- age children. *Journal of Korean Academy Nursing*, 39(3): 401-408.
- Musetti, A., Terrone, G., & Schimmenti, A. (2018). An exploratory study on problematic Internet use predictors: Which role for attachment and dissociation?. *Clinical Neuropsychiatry*, 15(1).
- Muyana, S., & Widyastuti, D. A. (2018). The Influence of Permissive Parenting Towards Nomophobia in Elementary School Students. *The 2nd International Conference On Child-Friendly Education (ICCE)* 18(3), 139-156.
- Nathan, N., & Zeitzer, J. (2018). A survey study of the association between mobile phone use and daytime sleepiness in California high school students. *BMC Public Health*, 13(1), 840.
- Nayak, G., & Kochar, A. (2016). Role of Parenting Styles in Determining Self-Esteem and Loneliness among Undergraduate Students. *The International Journal of Indian Psychology*, 4(1): 64-70.
- Ozgur, H. (2016). The relationship between Internet parenting styles and Internet usage of children and adolescents. *Computers in Human Behavior*, 91, 455-414.

- Packer, M. J. (2021). Child development: Understanding a cultural perspective. *Child Development*, 1-100
- Pakdaman, S. (2001) Investigating the relationship between attachment and sociability in adolescence, Ph.D. thesis in psychology, University of Tehran. (In Persian)
- Parsakia, K., Rostami, M., & Saadati, S. M. (2023). Validity and reliability of digital self-efficacy scale in Iranian sample. *Journal of Adolescent and Youth Psychological Studies*, 4(4), 152-158. (In Persian)
- Parsakia, K., Rostami, M., Darbani, S. A., Saadati, N., & Navabinejad, S. (2023). Explanation of the concept of generation disjunction in studying generation z. *Journal of Adolescent and Youth Psychological Studies*, 4(2), 136-142. (In Persian)
- Pentina, I. (2022, January). Attachment Theory as a Framework to Understand Relationships with Social Chatbots: A Case Study of Replika. In *Proceedings of the 55th Hawaii International Conference on System Sciences*
- Peplau, L. A. (2022). Loneliness. In *Social problems and mental health* (pp. 93-95). Routledge.
- Peplau, L., Perlman, D. (1982). Perspectives on loneliness. In L. Peplau, D., Perlman (Eds.), *Loneliness: A sourcebook of current theory, research, and therapy* (pp. 1-18). New York: John Wiley.
- Perlman, D., Peplau, L. A., & Goldston, S. E. (1984). Loneliness research: A survey of empirical findings. *Preventing the harmful consequences of severe and persistent loneliness*, 13-46.
- Pinquart, M., & Gerke, D. C. (2019). Associations of parenting styles with self-esteem in children and adolescents: A meta-analysis. *Journal of Child and Family Studies*, 28(8), 2017-2035.
- Pourmohsani Kalori, F., Jafarian, S., Jafari, I., & Senobar, L. (2020). Investigating the role of personality traits and loneliness in predicting nomophobia. *Quarterly Journal of Applied Psychological Research*, 11(3), 69-82. (In Persian)
- Preacher, K. J., & Hayes, A. F. (2008). SPSS and SAS procedures for estimating indirect effects in simple mediation models. *Behavior research methods, instruments, & computers*, 36(4), 717-731.
- Rafiee, Sh., & Chehreii, Sh. (2016). The Relationship between Perceived Parenting Styles and Loneliness in Students. *Asian Social Science*, 12(9): 230-235.
- Range, B. (2001). Programa de treinamento a distancia para tratamento do transtorno do panico e da agorafobia. *Rev. psiquiatr. clin. (Sao Paulo)*, 331-339.
- Reichmann, F. F. (1959). Loneliness. *Psychiatry*, 22(1), 1-15.
- Remondi, C., Compare, A., Tasca, G. A., Greco, A., Pievani, L., Poletti, B., et al. (2020). Insecure attachment and technology addiction among young adults: the mediating role of impulsivity, alexithymia, and general psychological distress. *Cyberpsychological Behavior Society Network*, 23, 761-767.
- Ren, W., & Zhu, X. (2022). Parental Mediation and Adolescents' Internet Use: The Moderating Role of Parenting Style. *Journal of Youth Adolescence*, 51, 1483-1496.
- Rico-Urbe, L. A., Caballero, F. F., Martín-María, N., Cabello, M., Ayuso-Mateos, J. L., & Miret, M. (2018). Association of loneliness with all-cause mortality: A meta-analysis. *PloS one*, 13(1), e0190033.
- Sanvictores, T., & Mendez, M. D. (2022). Types of parenting styles and effects on children. In *StatPearls [Internet]*. StatPearls Publishing.
- Self-Esteem in Children and Adolescents: A Meta-Analysis. *Journal of Child and Family Studies*, 1-19.

- Seol, J. (2016). Self-disclosure in American friendships: links with collectivism and adult attachment styles.
- Sharma, D., & Aggarwal, D. (2021). A Predictive Approach to Academic Performance Analysis of Students Based on Parental Influence. In International Conference on Innovative Computing and Communications (pp. 75-84).
- Shaver, P. R., & Mikulincer, M. (2012). Attachment-related psychodynamics. *Attachment and Human Development*, 4, 133-161.
- Silberg, J. L. (2021). *The child survivor: Healing developmental trauma and dissociation*. Routledge.
- Smetana, J. G. (2017). Current research on parenting styles, dimensions, and beliefs. *Current opinion in psychology*, 15, 19-25.
- Soper, D.S. (2021). A-priori Sample Size Calculator for Structural Equation Models [Software]. Available from <https://www.danielsoper.com/statcalc>.
- Stevic, A., & Matthes, J. (2021). A vicious circle between children's non communicative smartphone use and loneliness: Parents cannot do much about it. *Telematics and Informatics*, 64, article 101677.
- Sun, Y., Yang, J., Li, M., & Liu, T. (2022). The Association Between Neuroticism and Nomophobia: Chain Mediating Effect of Attachment and Loneliness. *International Journal of Mental Health and Addiction*, 1-18.
- Tavakol, M., & Dennick, R. (2011). Making sense of Cronbach's alpha. *International journal of medical education*, 2, 53.
- Temel, M., & Atalay, A. A. (2018). The relationship between perceived maternal parenting and psychological distress: Mediator role of self-compassion. *Current Psychology*, 1-8.
- Tung, S. E. H., Gan, W. Y., Chen, J. S., Kamolthip, R., Pramukti, I., Nadhiroh, S. R., ... & Griffiths, M. D. (2022, August). Internet-Related Instruments (Bergen Social Media Addiction Scale, Smartphone Application-Based Addiction Scale, Internet Gaming Disorder Scale-Short Form, and Nomophobia Questionnaire) and Their Associations with Distress among Malaysian University Students. In *Healthcare* (Vol. 10, No. 8, p. 1448). MDPI.
- Valcke, Martin; Bonte, Sarah; De Wever, Bram Rots, Isabel. (2010). Internet parenting styles and the impact on Internet use of primary school children. *Computers & Education*, 55, 454-464.
- Van Gordon, W., Shonin, E., & Griffiths, MD. (2016). Buddhist emptiness theory: implications for psychology. *Psychology Religion and Spiritual*, 17, 1-30.
- Vise, P. (1979). The expanding singles housing market in Chicago: Implications for reviving city neighborhoods. *Urbanism Past & Present*, (9), 30-39.
- Walsh, J. J., Balint, M. G., SJ, D. R. S., Fredericksen, L. K., & Madsen, S. (2009). Predicting individual differences in mindfulness: The role of trait anxiety, attachment anxiety and attentional control. *Personality and Individual differences*, 46(2), 94-99.
- Yang, S.-Y., Chen, M.-D., Huang, Y.-C., Lin, C.-Y., & Chang, J.-H. (2017). Association between smartphone use and musculoskeletal discomfort in adolescent students. *Journal of Community Health*, 42(3), 423-430.

Prediction of nomophobia based on attachment styles with the mediating role of loneliness in adolescents

Bentolhoda. Kolahkaj^{1*}, Javad. Khalatbari², Afshin. Salahian³ & Bitia. Nasrollahi⁴

Abstract

Aim: The present study was conducted with the aim of predicting nomophobia based on attachment styles with the mediating role of loneliness in adolescents. **Methods:** This research design was correlational and structural equation modeling. The research sample consisted of 500 working students studying in the second secondary course in the academic year 2020-2021, who were selected by online sampling method. Yıldırım and Correa's Nomophobia Questionnaire (2015), Collins and Reid's Adult Attachment Scale (1990) and DiTomaso et al.'s (2004) Loneliness Scale were used to measure the research variables. Data were analyzed with Pearson correlation coefficient and structural equation model. **Results:** The findings showed that the direct paths of this research of avoidant and ambivalent attachment styles were significant except for the perceived secure attachment style on nomophobia. Also, the results of the modified confirmatory factor analysis show ($P = 0.001$, $F = 0.626$) and the results indicate a good fit of the measurement model with the data; and all observed variables had a factor load higher than 0.3. In the other part of the results related to the direct paths, attachment styles were significant on the feeling of loneliness. Also, all the indirect paths of attachment styles through the mediating role of loneliness on nomophobia were significant. Also, the findings show that attachment styles and feelings of loneliness can predict 54% of the changes in nomophobia. The coefficient of determination of the variable feeling of loneliness is equal to 38% in the moderate to strong range. **Conclusion:** Therefore, variables of perceived attachment styles are predictors of nomophobia in adolescents.

Keywords: attachment styles, loneliness, nomophobia, adolescents.

1. PhD student in psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran

Email: confuilisa@gmail.com

2. *Corresponding author: Associate Professor, Department of Psychology, Tonekabon Branch, Islamic Azad University, Tonekabon, Iran

3. Assistant Professor, Department of Psychology, Payam Noor University, Tehran, Iran

4. Assistant Professor, Department of Psychology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran